

В. „Вѣститель“

Ще излиза за сега само два пжти въ мѣсеца (10 и 25 число)

Цѣната му за до края на текущата год. (16 брой) е 1.20 л. въ прѣдплата, за странство 2 л., приематъ се пощен. и герб марки.

Всичко що се отнася до вѣстника се изпраща направо до редакторъ-стопанина въ Плевенъ.

Единъ брой 5 ст.

ВѢСТИТЕЛЬ

Редакцията и администрацията на вѣстника се помещаватъ въ търговското бюро на Цв. Каравановъ (улица Александровска № 458).

Неплатени писма не се приематъ. Не обнародвани ржкописи не се повръщатъ.

Общественъ, Търговско-Промисленно земеделски и политико-икономически листъ.

Редакторъ-Ступанинъ: Цв. Каравановъ.

ОБРАЗЦОВО НАР. Ч-ЩЕ
Г. ДИМИТРОВЪ-ПЛЕВЕНЪ
БИБЛИОТЕКА

За публикуването на ржжни частни и пристапки обявление се плаща по споразумение.

Единъ брой 5 ст.

„ТАМЪ ГДѢТО ОРАЛАТА СЖ СВѢТЛИВИ, А САБЛИТЪ РЪЖДИВИ И НАРОДЪТЪ И ЦАРЯ СЖ ЩАСТЛИВИ“

В. „ВѢСТИТЕЛЬ“ СЕ ИЗПРАЩА ДАРОМЪ НА ВСИЧКИ ГРАДСКИ И СЕЛСКИ ОБЩИНИ ОТЪ ПЛЕВЕНСКОТО ОКРЖИЕ.

Първий брой отъ вѣстника си изпращаме до всички приятели и познати съ молба да се погрижатъ за разпространението му, отъ което до нейдѣ ще зависи и напредването му въ всѣко отношение.

Нежелающитѣ да го получаватъ, молимъ да иматъ добрината и ни го повърнатъ, за да не правимъ излишни разноски, понеже нѣма отъ гдѣ да ги вземемъ. Съ фондове не разполагаме, нито пъкъ се надѣваме на подкрѣпа отъ кого и да било. За това молимъ щото още съ първий брой да ни се прѣдплати абонаментната стойност. Издаването на вѣстника ни е гарантирано, та при каквито и да било обстоятелства абонатитѣ ни ще получатъ до края на текущата година 16 броя. Абонаментната стойност се приема въ пощенски и гербови марки.

Тѣзи отъ Господа абонатитѣ ни, които ни внесхъ абонаментната стойност, най късно до излизанието на 3-й брой отъ вѣстника, ще получатъ даромъ по една хубаво изработена картина отъ лицътъ на покойния пръвъ Български земеделецъ Д. М. Наумовъ отъ гр. Стара-Загора.

Вѣстника си изпращаме до Редац. и Администр. на всички списания и вѣстници, съ молба да ни изпращатъ изданията си въ замѣна.

Програмата ни.

Българскиятъ народъ, отъ една страна свързанъ политически отъ друга — свързанъ икономически тжжашецъ подъ жестокоститѣ и ударитѣ на тѣжката и непоносима вече финансова криза, отъ трета страна слисанъ отъ раздоритѣ на по виднитѣ си и лични мжже, върви, може би, не усѣтно, прѣвъ най мжжния и трънливъ пъкъ, за да достигне и той просвѣтата и прогреса на напредналитѣ народи, за да не пети-мисва за свѣтло бждще.

Къмъ сподука ли е пътятъ, по който се насочва народа ни?

Не, отговаряме ний, и то ето защо:

Ако допустимъ за минута, че ще оцѣлѣемъ политически и икономически, то пакъ, слѣдвайки за въ бждще този пъкъ, въ хода на държавния ни строй, бжднината ни не е друго, освѣнъ пропастъ икономическа и политическа.

Всичко, що обичаме да си приписваме, е нищо друго освѣнъ самохвалство или самоохвалство. Слушаме и четемъ, че народа ни е трудолюбивъ и нестеливъ; че сегашното разпрѣдѣление на имотитѣ у насъ е най-сгодното за благосъстоянието на народа ни; че природнитѣ ни богатства сж въ изобилие и сж въ състояние да гарантиратъ благосъстоянието и напредѣка ни, ала това е само илюзия и нищо повече.

Каква облага отъ трудолюбието ни, ако другъ се ползува отъ печалбата му? Каква полза отъ спестеното и, тѣй да кажемъ, отъ залькъ откъснато ѣмане, ако другъ вади полза отъ него и го прибира? Какво благосъстояние за нашия народъ отъ имотитѣ му, ако тѣ сж ялови за него. Най-сетнѣ каква благодать отъ природнитѣ ни богатства, ако не можемъ да ги използваме когато ги само по книга имаме? —

Водими отъ горнитѣ убѣждения и сжждения по положението на страната ни и, въ готовност да помогнемъ, споредъ силитѣ си, на народътъ си и на обществената ни сръда, въ която сме се родили, растемъ и живѣемъ, рѣшихме да издаваме нашия листъ, като проводникъ на общественното мѣние и полезни свѣти и свѣдения по вътрѣшната и външната търговия, земеделчески поминѣкъ и политико-икономически животъ. Като поднасяме на читателитѣ си първий брой, най-учтиво ги молимъ да бждатъ строги, но справедливи въ критиката си.

Девиза ни съ „Вѣститель“ не е да бистримъ висшата политика, нито пъкъ да повдигаме до неимовѣрностъ нашата търговия, земеделче, индустрия, но да прѣнесемъ извѣтна доза отъ ползвенъ трудъ прѣдъ народния олтарь на нашия напредѣкъ, като дадемъ редъ кратки и практически статийки било по земеделчието, по търговията, по индустрията и разнитѣ обществени въпроси, съ отдавно желаната цѣль за ползата и подобрението на народния ни поминѣкъ.

Изобщо, цѣльта на „Вѣститель“ е да осветлява обществото по всички въпроси отъ значение и важностъ за програмата му „отъ сичко по малко“. Въ рамкитѣ на тази ни програма ще се трудимъ да даваме опѣтване, ако не на цѣлия Български народъ (като трѣдна задача за единъ провинциаленъ органъ) поне за читающия свѣтъ отъ окржията ни.

Казахме, че по възможностъ ще избѣгваме бистрѣнето на висшата политика, ала да не бждемъ разбрани криво и да се мисли, че въ това отношение ще бждемъ съвършено индеферентни, заявяваме, че тя ще ни занимава само по отношение на политическото развитие на татковината ни, та зорко ще слѣдимъ за всичко въ тази посока и въ резюме ще държимъ читателитѣ си въ течението ѝ.

Ще слѣдимъ и за всички незаконни дѣйствия на властующитѣ и ще ги изваждаме прѣдъ обществото, за да може то само да ги цѣни и държи смѣтка. Не ще ни бждатъ чужди и интереситѣ и дѣйствиата на нашата градска забатчана община и ще туряме дѣйствиата на управляющитѣ я прѣдъ възнитѣ на обществото, за да си правятъ критерий и държатъ смѣтка за вота си, та кога му дойде редъ да я потърсатъ. На кжсо кавано, като се държимъ о девизътъ, че нищожни работи само правятъ честь на субекта, който би заелъ съ името си мѣсто въ колонитѣ на „Вѣститель“, ще ни занимава изключително високия интересъ на обществото, ако се той засѣга отъ кого и да било.

Вѣститель за сега ще излиза само 2 пжти въ мѣсеца, на „10“ и „25“ числа, а ако намѣри подкрѣпа въ добръ приемъ отъ читащата публика, скоро ще може да излиза 3, па и 4 пжти въ мѣсеца. Прочее, отъ приемътъ му ще зависи дори да го направимъ и списание,

каквото отколѣ въ градътъ ни не е имало. Цѣната му намалихме съ цѣль да го направимъ достъпенъ за всѣниго и върваме, че всѣки ще ни се притече на помощъ съ прѣдплатата си, въ която ще бжде и първата ни подкрѣпа въ материално отношение

Напълно съзнавайки важността и тежината на задачата, съ който се нагърбваме, ний прѣдвиждаме трънливиятъ и стрѣменъ пъкъ, по който ще се мжчимъ да принесемъ мжжнотийтѣ, особито при нарастналото число на журналистиката ни съ разнообразни и противорѣчиви на съврѣменнитѣ нужди морални рутини, но съ твърда вѣра ще се държимъ о стимула на цѣното ни минало, което въ прѣвратноститѣ на съврѣменността би искало корабътъ на обществото ни къмъ желания брѣгъ, поне на влатната сръдина.

Това ни рѣшение още повече се уякчава съ вѣрата, че всичкитѣ наши приятели-съмишленици, всички млади и интелигентни сили, а така сжщо и всички любители на прогреса и напредѣка на народа ни, въ всѣко отношение не ще ни оставятъ сами да се боримъ съ мжжнотийтѣ, но ще ни се притекхъ на помощъ, както материално, така и морално.

КАЗАРМЕННОТО ЗЕМЛЕДЕЛЧЕСКО ОБУЧЕНИЕ.

Икономическата криза, която по настоящемъ търпимъ, не се отнася само за България, а — и за цѣла Европа.

Въ много земеделчески клонове, америка е взела върхъ надъ Европа съ конкуренцията си.

Биле сж врѣмена, когато Европа пълнеше Американскитѣ пазари съ земеделчески продукти, обаче, днесъ Америка енергически се е завзела съ развитието си и е успѣла вече да постигне цвѣтуще състояние. Истина е, че не малко за това сж ѝ помогнали благоприятнитѣ почвени условия на дѣвственитѣ ѝ полета, каквито сж и наптитѣ, а и най-важното — че тѣзи полета (тѣхнитѣ) иматъ грижлива обработка.

Послѣдствията отъ една икономическа война сж въ голѣмъ ущѣрбъ за земеделческия народъ — у насъ се констатира печалното явление на назадничавостта и въ това, че земеделцитѣ (не изключая и банатчане) да напусчатъ селата ни и да се прѣбиратъ на първитѣ си огнища или въ градоветѣ ни, далечъ отъ полето. — Не обичаме вече земята, що ни е хранила и храни, не милостиво я напускаме и падаме въ нищета, като се хранимъ съ илюзията, че въ градътъ ще

сполучимъ въ повече да опѣнимъ трудътъ си, но дѣка сж нашитѣ фабрики, дѣка сж капиталиститѣ ни, съ помощта на които ще гарантираме сполуката?! — Уви, тщетна, лъжлива надѣжда и грозна перспектива!... При все това, малко сж, каюцитѣ се и склонни да се върнатъ на ново и се заловятъ о зарждивѣлото орало. Увѣличаватъ се градоветѣ, умножава се и мизерията.

Въ земледѣлието България трѣбва да търси дѣйствителния, рационалния цѣръ за бѣднината и прѣуспѣването на народа си. Ако въ самото начало бѣхме обърнали сериозно грижитѣ си върху народния ни поминѣкъ и не бихме така слѣпо подражавали въ лука и криво разбраната политика, не щѣха дори и турцитѣ да ни посочватъ на горчивия фактъ, че отиваме тѣкмо по стѣпките на изгнилата имъ рутина, водяща къмъ общо разлагане.

Нашитѣ срѣдни земледѣлчески училища и разнитѣ курсове по клоноветѣ на земледѣлието; изпитателнитѣ и демонстративни статуи въ страната сж създадени и повикани да развиятъ въ душата на дѣтето или възрастниятъ любовта къмъ полето. Въпроса за по-лесното и бързо развиване на земледѣлието, е билъ все-странно разучванъ и разгледванъ на конгреса въ Франция прѣзъ 1900 година.

Белгия е първата, която е съзнала ползата отъ девизътъ „саблитъ да сж ржждиви“, та създаде и за войника земледѣлието като любимо занятие, което го връща съ цѣнни познания въ огнището му. Да, утѣшителенъ и достоенъ за подражание примѣръ е, когато казармата, освѣнъ прямото си назначение, стане полезна разсадница за народния култъ.

Въ 1890 година Белгийския министръ на земледѣлието, съ статистически данни е констатиралъ факта, че селянитѣ, що биле повикани за отбиване военната тегаба, слѣдъ уволняването си, оставали на разни служби въ градоветѣ, вмѣсто да се връщатъ обратно въ селата си. Истина е, че до извѣстно време тамъ селяка е намиралъ работа въ градоветѣ, но не трѣбва да се изпуща прѣдъ видъ и развитието на фабричната промишленность въ Белгия. При все това пролетарията пакъ нарасналъ тамъ, а полетата оставали занемарени. Ще се сравнимъ-ли и ний съ Белгийцитѣ?! —

Учениятъ министръ, съ тази негова статистика, достойно доказалъ, че днешния редъ за отбиване военната тегаба е въ връда на народния поминѣкъ, а най-много и на земледѣлието. Министра, подкрѣпенъ отъ правителството, наредилъ, щото всѣки войникъ, който се отдѣля за 2 или 3 години отъ работната си земя, да има възможность не само да я не забравя, но и да се научи на правилното ѣ обработване, а това се е постигнало съ учрѣдяването на земледѣлчески курсове въ казармитѣ. Това прѣдложение съ голѣмъ ентузиазъмъ се приело отъ просвѣтения Белгийски народъ. Кредитъ за това му се далъ спорѣдъ нуждата.

Въ кѣсо време се учрѣдили курсове въ 22 казарми. Вънъ отъ това, и самото военно началство не останало равнодушно къмъ идеята, а съ трѣскава дѣятелность станало мощна и отлична на народа под-

крѣпа и въ косвенната по назначението му работа.

Програмата на спомѣнатитѣ курсове се състои въ изучаването на главнитѣ елементарни познания по земледѣлието и то — съ по два урока въ седмицата.

Учителя запознава слушателитѣ съ обработването на земята, отхранването на добитъка, добиването и прѣработването на млѣкото въ сирене и масло; птицевѣдството, бубарството и пчеларството; съ общото книговодство и ползата отъ здружаванията за осигоряване по градобитниина и смъртъ на добитъка. Въ празникъ учителя развежда курсиянитѣ на практика и показъ на околнитѣ чифлици, и образцови домакинства, дѣто любезно се посрѣщатъ отъ симпатизирующитѣ на дѣлото стопани.

Освѣнъ всичко това, що става въ казармата, дирекцията на земледѣлието въ Белгия е учрѣдила въ лагеритѣ и голѣми изпитателни образцови полета за войницитѣ, за да виждатъ и изучаватъ на практика: какъ се сѣе, никне и прѣбира житото.

За да се вдѣхне по-голѣма заинтересованость къмъ земледѣлието, министра издѣйствувалъ да се даватъ на отличившитѣ се курсияни — войници награди, медали и земледѣлчески учебници.

По поводъ на горнитѣ бѣлѣжки, ето какво пише единъ ученъ французинъ.

Въ Белгия, благодарение на въведеното земледѣлческо образование въ казармитѣ, числото на учениитѣ земледѣлци всѣ повече и повече нараства.

По поводъ откриването курсовѣтъ на това учение, Германия, Австрия и Русия не закъснѣха да изпратятъ делегатитѣ си въ Брюксель.

Ний, французитѣ, не трѣбва да стоимъ съ кръстосани рѣцѣ, а трѣбва достойно да послѣдваме примѣра на обезмодванието селата ни въ нѣкои департаменти, дѣто апатията къмъ полето е взела широкъ размѣръ. Въ най кѣсо време, трѣбва да вземемъ сериозни мѣрки за отстранение на злото. Защо да не опитаеме у насъ това, що е дало отличенъ резултатъ за другитѣ? Наводнението не е страшно и опасно. Слѣдъ като въведохме земледѣлческото учение въ нашитѣ основни и класни училища, разумно е да му дадемъ мѣсто и въ казармата.

Въпроса е отъ голѣма важность и остава да се надяваме, че той ще се разрѣши въ благоприятна смисълъ. Когато въ просвѣтениитѣ страни като: Белгия, Франция, Германия и др., дѣто старъ и младъ иматъ широки познания по всички клонове на земледѣлието и, дѣто народонаселението е на половина, или по-малко земледѣлческо, се взематъ такива енергически мѣрки за напредъка на земледѣлието, то що остава за насъ, Българитѣ, когато 75 % сме земледѣлци? Тѣжко и горко ни, ако ъ време не си отворимъ очитѣ! —

Желателно е, щото народното ни прѣдставителство да погледне по сериозно и да се позанимае, още въ тази си извънредна сесия съ тоя, отъ голѣма важность и интересъ за народа ни въпросъ. Дано нашитѣ прѣдставители-земледѣлци се позамислятъ за такива, и на тѣхъ подобни, полезни въпроси, за повдигането на нашето земледѣлие и се застѣпятъ сериозно за разработването имъ, отколкото да губятъ енергията си, въ домогвания да се приз-

наятъ за политическа партия, когато тѣ ужъ се бориха и здружаваха за повдигането икономическото, а не и политическото положение на нашия земледѣлецъ. Видя щемъ какъ ще се погледне отдѣто трѣбва на повдигнатия отъ насъ въпросъ и, въ единъ отъ слѣдующитѣ си броеве ще се повърнемъ по обстоятелствено по него.

Положението на нашитѣ занаяти.

Прѣди освобождението ни бацитѣ, дѣдитѣ и прадѣдитѣ ни сж биле почти всички занаятчий, търговци и земледѣлци, и чрѣзъ занятията си сж искаравали прѣхраната си и издържали голѣми и тѣжки сѣмейства. Слѣдъ освобождението на България занаятитѣ почти рухнаха, а това се дължи на много прями и косвени причини. Едната е, че цѣлия тогавашенъ строй вземъ единъ съвсемъ обратенъ път на прогреса. Косвенната причина е, че нашата интелегенция, отъ мало до голѣмо, поглѣдна съ прѣарѣние къмъ прѣдидния поминѣкъ и се впусна въ чиновнически кариери. Въ това време занаятитѣ и индустрията заспаха въ летаргически сънъ.

Неще съмнѣние, че тази летаргия на поминѣка ни повлия твърдѣ много за сегашната финансова криза.

Съ захвърлянето на занаятитѣ и индустрията и впускането ни въ чиновничества, цѣлата ни страна влѣзна въ аномално положение. Всячко що се градеше бѣ на гнили основи. За да дойдемъ до съзнание на тази лоша посока трѣбваше-ли да чакаме да се изминатъ 22 години, па да се огледаме днесъ и се видимъ още какъ!? Цѣли цѣлинички затънали до шия въ безизходность на положението си. Вмѣсто да ставаме разсадници на професионалното образование и да подготвяме младежи специално по занаятитѣ и бѣдщцата ни индустрия, наотвориха купъ гимназий, V-то-класни училища, педагогически и пр. пр. които искусствено създадоха пролетарията или само чиновнически кандидати. Слѣдствие на това сега на всѣка крачка срѣщаме сумата свършивши, било гимназии, било други (неспециални) училища, младежи, които ламтятъ за писарска и др. длѣжности, макаръ съ 20—30 лева мѣс. плата. И защо става това така? Защото е осѣтна лицата на другъ нѣкой поминѣкъ.

Ако тази цвѣтуща младежъ би била подготвена да се възхищава отъ ралото и чуна, които хранятъ цѣлии свѣтъ, тогава тази наша малка, но изобилна съ богатства България, би се прѣобърнала въ рай и този днешенъ пролетариятъ щѣше да бѣде мощна и опорна сила на гнилий западъ.

Време е вече, щото всѣкой интелегентенъ човѣкъ, да се погрижа и възпитва дѣцата си въ професионално образование, защото грѣхъ ще е, ако самитѣ ний се мжчимъ да създаваме искусствено пролетарията, на когото сѣтнинитѣ сж твърдѣ печални. Прѣстѣпно е за всѣко правителство, което гледа съ немарливость къмъ професионалното образование, защото единъ день (а това неще е далечъ) ще видимъ, че отиваме така, че съ нашитѣ си камъни главитѣ ще ни биятъ, както казва старата българска поговорка. Днесъ за днесъ положението на занаятитѣ ни е съвсемъ лошо, тѣ не виреятъ, непрогресиратъ — нито пъкъ нѣкое занятие ще може въ що-годѣ да добие съвършенството си. Всячко почти още стои въ първобитностьта, а съ това заедно гасне и нашата скромна индустрия. А до като тѣй отиваме много още европейски гнилежи ще намѣрватъ хубави пазарни цѣни у насъ, а златото ни ще пълни европейскитѣ каси.

доста весело почти всички. Околните села и тѣ ввѣха участие. Не можеше човѣкъ да се не порадва на хубавата и поетична гледка, особито на депото, което съ алейтѣ и наредбата си, прави приятно впечатление на посетителя; хубавитѣ жребци, волски бичета и бикове, просто възхищаваха човѣка, та и не вѣрующия Тома се увѣри, че земледѣлието е наука, която трѣбва да се слѣди, а не както се произнасятъ мнозина отъ земледѣлцитѣ ни, че „както се е хранилъ баща ми, тѣй ще се храня и аз“.

Мнозина отъ публиката си разжѣняваха впечатления и говореха: че кой се надяваше на тази поляна единъ денъ да виреятъ и Балкански Иглолистни дървета. Едно врѣме, споредъ казането на г. Хазмановъ (директора на депото), селянитѣ отъ околнитѣ села, се прознасяли, че на това диво мѣсто и трѣва не ставала, а нежели и дървета да растятъ, та напусто и паритѣ се харчели.

Прѣвъ цѣлия денъ г. Хазмановъ приемаше гости, които любезно развождаше изъ депото и алейтѣ обяснявайки всѣкому виднитѣ нѣща отъ разнитѣ клонове на земледѣлието, които се извършватъ въ депото. Всичко създадено и видно отъ Плѣвенскитѣ граждани на 5 т. м. въ държавното депо, най-много длѣжи за началото си на г. Тодоръ С. Табаковъ, който прѣвъ е повдигналъ идеята и дѣятелно е работилъ, като бивши членъ на окр. постоянна комисия; сжщо му е паметно името и по откриването въ градътъ ни на Винарското Земледѣлческо училище и създаването на образцовия чифликъ „Климентина“, които слѣдъ това станаха държавни. За толкова бързото напѣдване на депото въ всѣко отношение, не малко се длѣжи и на дѣятелността, енергията и вѣщината на г. Хазмановъ, който съ трудътѣ и постоянството си можа да ни създаде отъ бившата поляна да гледаме днесъ една разкошна градина. Заслужената ни почитъ и благодарности къмъ тѣзи истински земледѣлци. Вѣрваме, че Плѣвенскитѣ граждани се завърнаха съ добри впечатления и ще поискатъ и другъ пътъ да се разходатъ въ тази прѣкрасна мѣстностъ.

Много хубаво впечатление ни направи и това, дѣто по-интелигентнитѣ наши съграждани турци взеха сѣмейно участие въ тая расходка. Много ни радва и това, дѣто по тоя начинъ се сближаватъ гражданитѣ отъ всичкитѣ народности и заживяватъ единъ братски животъ. Желателно е, щото такива расходки, като полезни за здравето и за зближаването на гражданитѣ, да ставатъ по-често.

— На 3-й Май, достоуважаемия г-нъ Д-ръ Е. Бжевински ни каза обичното „Сбогомъ“ и часътъ по 4-40 замина съ Сомовидския влакъ за г. Краковъ (Галиция). Г-нъ Бжевински изпрати своето „Сбогомъ“ на 200 душѣ граждани, приятели и клиенти. На гарата излѣзхоа около 20 фаетона съ сѣмейства да напратятъ виновника на оздравянето си и неоцѣни-

мия съвѣтникъ за домашната ни хигиена. Дано въ очитѣ на колежитѣ му нашитѣ думи се не взематъ въ зло, ако си изповѣдаме прѣдъ общественото мнѣние една истина по личнитѣ качества на уважаемия докторъ Е. Бжевински, който замина отъ Плѣвень безъ дума за лоши спомѣни, но не и безъ завистници, защото нашитѣ граждани въ лицето му виждаха всѣцѣло прѣдаденъ на дѣлото си Лѣкаръ, който не търсеше болѣетата въ думитѣ на болника, не се водеше отъ користна цѣль, а по домашната обстановка и личното си познание съ живота на болника опрѣдѣляше диогнозата. Винаги веселата му усмивка, безъ сѣнка на гордостъ и смѣтка за личното му спокойствие, въ Плѣвена му дадоха мѣстото на „баща-лѣкаръ“. Рецетата за него бѣше рѣдкостна работа, а съвѣта и благата утѣха за болника бѣха по рационалниятъ цѣрь. Трогателна, умилна бѣ картината на побогуването му: не можеше човѣкъ отъ сърдце да се не покърти, гледайки на невиннитѣ му 4—5 годишни дѣтица-клиенти, които поднасяха нему и на г-ца сестра му китки отъ хубави живи цвѣта! целувайки рѣцѣтѣ имъ. Трөгнати бѣха и възрастнитѣ, между които се чуваха думитѣ: „Да, отива си, напуца ни този, заслугитѣ на когото не можахме да оцѣнимъ и да го задържимъ“

— Сказка. Въ Недѣля на 12 т. м. слѣдъ отпускъ на цѣрква, въ салона на дружество „Съгласие“, секретаря на I-то Взаимно-Благодѣтелно дружество „Подкрѣпа“ въ гр. София г. Г. И. Фичевъ, ще държи сказка по цѣлѣта и благодарността на това дружество. Желателно е щото нашитѣ гражданки и граждани да присѣтствуватъ и изслушатъ г. Фичевъ, който вѣрваме нагледно ще имъ обясни високитѣ и благодарности цѣли, които се стрѣми да постигне това, I-во дружество въ България.

РАЗНИ

Андрѣи на сѣверния полюсъ.

Единъ американски шпортъ вѣстникъ дава слѣдующата сензациона новина.

Безстрашния смѣлъ пхтешественикъ, Андрѣи, достигналъ на сѣверния полюсъ. Въ една намѣрена негова бомба се съдържаха кратки свѣденията за трудното му изпълнение на сѣверния полюсъ. За постигане на цѣлѣта Андрѣи съ голѣма полза приспособилъ въ работа кучетата, що вземалъ съ себе си. Очакватъ се по-точни съобщения по тая новина.

Интересно за побѣллитѣ ергени.

Единъ нѣмски аптекарски вѣстникъ дава една твърдѣ здравословна рецета за боядисване на бѣ-

литѣ косми. Отъ практическото приложение на тази рецета, направено отъ много стари дами и кавалери въ нѣмско, сж получени доста хубави резултати и вѣстника „Pharm. zig“ я прѣпорѣчва за твърдѣ практична. Рецетата е доста просто съставена, а именно, както слѣдва:

4 гр. Пирогалолова киселина, 0.3 гр. лимонена киселина, 10 грама Боровъ глицеринъ и 90 части дестилирана вода се размѣсватъ и съ тая течностъ вечеръ и сутрѣна по единъ пътъ да се намазватъ бѣлитѣ косми до тогава, до като горния растворъ даде своя практически резултатъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДДЕБ. ПРИСТАВИ

№ 4792

Извѣстявамъ, че отъ 21 Май до 21 Юний т. год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвень.

1) Къща (конторъ) въ с. Върбица, построена въ земята съ двѣ отдѣления, покрита съ слама, съ дворъ около 2 дек. 1 аръ, въ двора хамбарче за мамули, оцѣнена за 80 лева.

Горния имотъ принадлежи на Стоянъ Петковъ отъ с. Върбица, не е заложенъ, продава се по високанieto на Проданъ Ангеловъ отъ с. Върбица за 112 л. 50 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6862 на Плѣв. окол. мир. сѣдия. гр. Плѣвень, 26/IV 1902 год.

Дѣло № 176/900 год.

1—1—1 Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 6418

Извѣстявамъ, че на 20 Май т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ г. Плѣвень, а именно:

Една къща въ VIII кварталъ подъ № 3269 на единъ етажъ, съ мазж отодолу, съ двѣ стаи и дворъ около 150 кв. метра оцѣнена за 700 лева.

Горния имотъ принадлежи на Христо П. Романски отъ гр. Плѣвень, има и други задрѣжени продава се по високанieto на Плѣвен. дружество „Сила“ отъ Плѣвень за 700 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2154 на II Плѣвенский Мировой Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначал. цѣна. Рааглежданieto книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвень, 8/V 1902 год.

1—2—1 I Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

Търговско Бюро на Цв. Караивановъ — Плѣвень.

улица Александровска № 458.

Търговското Бюро на Цв. Караивановъ, извѣстява на Г. г. интересующитѣ се, че се занимава съ: комиссиона-експедиция-инкассо-вносъ и износъ на инострани и мѣстни произведения и прѣдставителство въ гр. Плѣвень и окръга му, на разни инострани и мѣстни търговски къщи и дружества.

За сега то прѣдставлява:

I-то Взаимно-Благодѣтелно дружество „Подкрѣпа“ въ гр. София.

„Юнионъ“ Осигорително Д-во, противъ пожаръ и за животъ въ гр. Парижъ (Франция).

Намиратъ се винаги за продаване:

Машинки за прѣскане лозята противъ болѣетата пероноспора (мана, балсара) отъ система „Напѣдъкъ“.

Синъ камъкъ (серѣсто-мѣдна соль) специално за приготвяване борделезовъ растворъ за прѣскане на лозята.

Азбестови подложки, отъ Д-ръ Хегешовъ противъ потението на краката и — мазоли.

Книгата Американскитѣ лози и възобновлението на лозята, отъ В. Т. Мариновъ и раз. други книжки за прочетъ.

Разни сѣмена: градински и за саксий цвѣта, руска едра леща и др.

Ножчета и жаблони за ашладисване на Американски лози и малки машинки за ронение на кукурузъ (мамули).

Кремъ и Пудра Malacine.

При това се извѣстява, че бюрото приема доставляването на оцетъ отъ фабриката на г. Д-ръ Червенъ-Ивановъ въ гр. София и конякъ отъ Гръцката фабрика „Кампа“ съ износна комиссиона, а така сжщо и разни други стоки.

Намиратъ се за продаване резервни части на машинки за прѣскане, сжщо се приематъ и за поправяне.

Има на разположение машинки за прѣскане, които ще дава подъ наемъ съ умѣрена цѣна.

Бюрото извѣстява, че винаги е въ готовность да дава всички разяснения и опжтвания на Г. г. клиентитѣ си.